omtrent 75,000 Rd. mere, end der efter Lovudkastet er foreslaaet. En saadan Udgift maa man være belavet paa, naar man vedtager vort Forslag; men jeg maa dog herved bemærke, at, hvis man vil holde et Skib ude hele Aaret igjennem, saa vil der igjen spares Endeel ved de sjeldnere Udrustninger og Aftaklinger og det mindre Eftersyn af alt Gods, der har været ombord, saa at Meerudgiften derved vil forringes endeel. I hvert Fald troer jeg rigtignok, at man langt hellere maa udrede denne Sum endnu, end at risikere at udgive den store Sum af 1½ Million, som Marinen skal koste, til saare liden Nytte for Staten, naar den skal bruges. — Der er et andet Punkt, som idag har været til Forhandling, hvorom jeg skal tillade mig at sige et Par Ord, nemlig det Underændringsforslag, der er stillet af den høitærede Marineminister under Nr. 8, angaaende Marinens Artilleri. Jeg har ikke kunnet slutte mig aldeles til Udvalgets Fleertal i denne Henseende. Naar Fleertallet mener, at Søartilleriet og Landartilleriet bør samles under Et, saa kan jeg ikke ret følge det deri. Jeg maa dog i den Henseende først forvare mig imod den Tanke, at jeg, naar jeg modsætter mig en saadan Forening, skulde ledes af en sygelig eller ængstelig Frygt for deri at see en Sammensmeltning af de to Vaaben. Det er en Sag, der ligger aldeles udenfor dette Spørgsmaal, saa meget mere, som man godt kunde tænke sig de to Vaaben under eet Ministerium, og desuagtet med to særskilte Artillerier; men jeg skal alene holde mig til Sagen. Jeg skal heller ikke lægge videre Vægt paa de Indvendinger, der mulig kunne reises med Hensyn til den administrative Side af Sagen, med Hensyn til det, om jeg saa maa sige, dobbelte Forhold, hvori Chefen for Artilleriet vil komme ved at staae under to Ministerier, thi dette troer jeg, at man meget let maa kunne komme ud over, naar man har en Smule god Villie; men der er i selve de to Artillerier en saa stor Forskjellighed, at jeg formener, at det ikke vil baade Sagen at forene dem. En Skibskanon er meget forskjellig fra en Feltkanon, og det øvrige Materiel er maaskee endnu mere forskjelligt; Betjeningen er i høieste Grad forskjellig; kort sagt, Alt er saa afvigende, at de virkelig ikke ret vel lade sig forene. Spørger man nu, hvad det er, man vil opnaae ved denne Forening, saa anføres der for det Første maaske Oeconomi; men jeg troer ikke, at der er nogen væsenlig Oeconomi at vente deraf. Der kan maaskee spares en enkelt Officeer eller et Par Underofficerer, men det er ikke store Ting. Værksteder vil der ikke kunne spares, da den allerstørste Deel af det Artillerimateriel, som tilhører Marinen, forarbeides i de Værksteder, der dog ere nødvendige til Skibsbyggeriet. Det Hele vil altsaa være at flytte nogle Haandværkere fra det ene Sted til det andet, Noget, som ikke vil have nogen Betydning. Naar man skal forfærdige et Qvantum Rapperter, saa vil man ikke kunne gjøre det billigere, fordi de gjøres paa eet Sted, naar de dog skulle være af en forskjellig Construction. Man siger, at de Erfaringer, der opnaaes i det ene Artilleri, skulle komme det andet tilgode; men at dette skeer, er der ikke Noget iveien for, selv om Foreningen ikke foretages, da de begge ere paa samme Sted, og man desuden i de to sidste Aar har seet, at der har existeret en combineret Commission af Land- og Søartillerister, som i Fællesskab have foretaget Prøver, der naturligviis ere komne begge Vaaben tilgode. Man tragter efter at opnaae en vis Eensartethed, og det er naturligt, at en saadan vil gjøre sig gjældende, naar begge Artillerier ledes af een Mand. Hans Bestræbelser ville ganske naturlig simpelthen lede ham til at faae et eensartet Materiale tilveie, men det er netop dette, som jeg troer ikke er heldigt; thi naar der i Tingene selv er en vis Ueensartethed, saa er det klart, at idet man vil stræbe efter at gjøre dem eensartede, saa opnaaer man kun Noget, der er halvt tilfredsstillende for hvert Vaaben for sig. Der er dernæst endnu en Betragtning, jeg skal gjøre gjældende. Idet man samler Artilleriet, bevirker man en Spaltning og Spredning af Søforsvaret, thi Skibets Bestykning og Construction ere saa nøie forbundne, at Bygmesteren og Artilleristen maae virke sammen og gaae Haand i Haand med hinanden. Dersom Artilleristen kan spare blot en Fod paa en Rappert eller Slæde, er han derved istand til at bevirke for Constructeuren en Besparelse af maaskee 1,000 Rd. eller